

CHRIST. ταξίαρχον] Contra, dicit se timore & aspectu belli macrescere. Tribunū militum sunt qui ταξίαρχον interpretentur, vetus Glossarium Euocatum.

Σχόλια. Φοινικίδα.] Φεικεφλασαν φοινικώ χρώματι βεβαμυλίου. οἱ δὲ κόκκινα φεβλήματα. τὰς γὰρ φοινικίσιν ἐχρῶντο Λακεδαιμόνιοι, ἵνα μὴ αἰδάνωνται τοῦ αἵματος ἐξ ἑαυτῶν ὁμοιότητε. καὶ ἵνα πρῶθεντες, μὴ νοηθῶσι ὡς πολεμίους. Σαρδιανὸν.] ἐξέφερουσι γὰρ αἱ κυζικίαι βαφαί.

CHRIST. Φοινικίδα] Vel Galea est puniceo colore ornata, vel de coccineis sagis intelligit. Nā ruffati olim preliabatur, propter vulnera & cruoris aspersiones, vt falleret ipsos hostes sanguinis concolor veltis. Sanè testatur Aristoteles in Lacedæmoniorum πολιτείᾳ (vt citatur à veteribus Grammaticis) eos φοινικίδι vti solitos in præliis, tū quia color ille vitum decet, tum vt condiscerent ex colore cruento, sanguinis fusionem parui facere. Hodie colorem illum sibi sequestrarunt Ecclesiæ Romanæ proceres, quos Cardinales vocāt, & ritus huius originem ab antiqua Ecclesia militante quæ fortes & viros & ἀεισεύοντας eos olim habebat, & intrepidus matris Ecclesiæ propugnatores, ad hoc enim ille color vel à Lacedæmonijs

A ipsis accersitus. Videtur autem Græcorū ἐφεσείσσεισσει fuisse hæc φοινικίς, quam Latini Trabeam Troissulam dixerunt coeco purpurâque prætextam, quæque Auguralis dicta, & qualis sagus Punicus, quod non nescire se maximi patris maximus filius fati ostendit ad Festum, Iosephus inquam Scaliger. Sanè χιτῶν κόκκινος vel φοινικίους vexillum olim fuit in tabernaculo ducis positum (vtrumque sic vocat Plutarchus) id est, vt ait Isidorus, tunica coccinea vel phœnicea quæ postea Ruffata dicta, quæque vsi Romani milites dicti Ruffati. Ea solebat, vt ait idem Grammaticus, in ante principia poni ad futuræ pugnæ indicium & indicium. Quo Isidori loco principia accipio pro Prætorio, nam & Principium pro Magistratu dicitur à vet. Glossario. Βάμμα (Σαρδιανόν)] Sardoe tinturæ magna fuit commendatio: Nam eximie illic purpure. Antea in Acharnensibus dixit, ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανόν. ἢ μή σε πληρῶτα φοινίξω ne tibi plagas cruetas & prægnates infligā. Quod autem ait κυζικίον βάμμα tangit falsè ducem, puta Cleonymum quem ἐξυπέφαλον notat, cū ait ἐξείαν φοινικίδα, deinde obiicit illi κιναιδείαν. Erāt autem Cyziceni infames illa libidine, & volubra, & vt ait Hesychius, ἐξέτω ἴωνες ἐπὶ ἐκωμωδοῦ τοῦ δὴ μαλακίᾳ.

Τῆνικαὐτὰτ' ἄντις ἐβασπῆν βάμμα κυζικίω-
κόν.
Καὶ τὰ φούρα ὡσπερ ἄσπερ ξουδὸς ἱππαλο-
κρυῶν
Τοῖς λόφοις σείων, ἐγὼ δὲ ἔσηκα λινοπλώμυρος.
Ἡνίκα δὲ ἀπὸ οἴκοι γήρωνται, θρῶσιν ἐν ἀναρχεῖα,
Τοῖς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοῖς δὲ ἀπὸ τῆ καὶ
καπῶ,
Ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς, αὐτίον γ' ἐὰν ἢ ἔξο-
δος,
Τὸ δὲ σπῆ ἐν εἰρήνῃ, & γὰρ ἡδεῖν ἐξείων,
Εἶτα ὡσπερ ὡσπερ τὸν ἀνδριαντα τὸν Πανδίο-
νθ,
Εἶδεν αὐτὸν, καὶ ποσῶν, ἔθει τὸ κακὸν βλέπων
ὀπόν.
Ταῦτα δὲ ἡμᾶς τοῖς ἀγροίοις θρῶσι, τοῖς δὲ ἐξ
ἀσεθ,
Ἡτῶν, οἱ θεοῖσιν οὐ τοὶ καὶ θράσι ριζάσσιδες.
Ὡν ἔτ' ἄθρῶας ἐμοὶ δώσουσιν ἡδὲ θεὸς
δέλη.
Πολλὰ γὰρ δὴ μὲν ἠδίκησαν,
Οὔτε οἴκοι μὲν λέοντες,
Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπικες,

Tum colore Cyziceno tinctus adutum patet,
D Ac pedem primus struens, rubens vt Hippale-
ctryon,
Concuii cristas, ego interim sto seruans retia,
Hi domum tandem reuersi, non ferendas res
agunt,
Nempe de nobis vel hos scribunt, vel illos ter
quater,
Et supra delent & infra. Cras quidem profe-
ctio est,
Cum profecturum tamen se nesciens nec iri-
ticum
Comparans suum videret nomen in Pandionis
Scriptum imagine, ac deinde mentis impos cur-
suar
Pessimum virus videns. sic nos male agrestes
habent.
Haud ita urbanos fugaces Diis & inuisi vi-
ris.
F Post mihi pœnas daturi, si Deus inuans volet,
Plurimum lesere nam me,
Qui domi instar sunt leonum,
In g. bello vulpium.

Σχόλια. Κυζικίωκόν.] εἰς κιναιδείαν ἐξέβάλλεται. ὡς ἐμὴ ἐστὶ ἀναρχαίων κρατεῖν διατάξ. ὡσπερ ξου-
δός.] ὡς φοινικὰ πλερὰ ἔχοντα δηλοῖ. ὅτι τὰ παρ' Αἰ-
γύλῳ κληθέντος ἱππαλοκρυῶνος ἐν Μυρμιδόνσι μέ-
μνηται.

BISETVS. ἱππαλοκρυῶν, καὶ τὸν Ἡσύχιον, ὁ μέγας ἀλεκτρυῶν, ἢ ὁ γραφόμενος ἐν τοῖς περσικοῖς πε-
εισρήμασι, γράφουσι δὲ οἱ μὲν, γρύπας, οἱ δὲ, γύπας.

CHRIST. ἱππαλοκρυῶν] Sic apud Theocritum in Dioscuris ἀλεκτρυῶνες vocantur ὄρνιθες φοινικολόφοι. Æschylus in Myrmidonibus Hippa-

lectryonis meminit rubras alas habentis, ad quem alludit. Tamen Hesychius exponit μέγαν ἀλεκτρυῶνα, qua ratione τὸ βε in compositione, magnum significat. Sic antea ἱπποκρίνονθρον dixit, id est magaum & Ætnæum, quamuis pro equo fuerit: vel intelligendum de Pictura Peristromatum veterum, vbi grypes & vultures, vt ait idem Hesychius, vel hoc ait propter τρυφάλειαν ἱπποκρίνονθρον, equina seta ornatam. Corrige & distingue apud Hesychium, ἱπποκρίνονθρον τρυφάλειαν ἐξ ἱππειῶν τετραῶν τὸν λόφον ἔχουσαν. Male enim vulgò λόφον